

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 28Cb/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119216882
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1119216882.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne Generali Česká pojišťovna a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČ: 45 272 956, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava - mestská časť Karlova Ves 841 04, IČO: 54 228 573, zastúpenej AK Balara, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Košická 5590/56, IČO: 36 858 528, proti žalovanej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 989,92 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 989,92 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 989,92 eura od 08.11.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Bratislava I 08.11.2019 domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 989,92 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Návrh odôvodnila tým, že 27.10.2017 došlo ku škodovej udalosti medzi O. Z., ktorý mal motorové vozidlo havarijne poistené u žalobkyne a B. S., ktorý viedol motorové vozidlo povinne zmluvne poistené u žalovanej. Škodová udalosť sa stala tak, že O. Z. viedol motorové vozidlo po hlavnej ceste a smetiarske auto A.: O ktoré viedol B. S. začalo náhle cúvať a narazilo do motorového vozidla Z. iXX A.: O Pri škodovej udalosti došlo k poškodeniu predného nárazníka a kapoty motorového vozidla Z. iXX. O tejto škodovej udalosti spísali jej účastníci správu o nehode, pričom vodič S. bol súhlasne oboma účastníkmi škodovej udalosti označený za vinníka. Motorové vozidlo Z. iXX, ktoré je predmetom poistenia u žalobkyne bolo následne opravené a za opravu bola vystavená faktúra v sume 1.154,92 eura. Žalobkyňa poskytla poistné plnenie z havarijného poistenia po odpočítaní spoluúčasti v sume 165 eur v celkovej sume 989,92 eura. Žalobkyňa potom kontaktovala žalovanú listom z 25.01.2018 a žiadala ju o refundáciu škody v sume 989,92 eura, ktorá bola spôsobená jej poisťencovi, a ktorú zaplatila, keďže na ňu prešlo právo na náhradu škody. Žalovaná listom doručeným žalobkyni 04.06.2018 žalobkyni oznámila, že plnenie neuhradí, pretože nie je možné stanoviť zodpovednosť poisťenca žalovanej za škodu, pretože jej poisťený popiera vinu a žalovanej nahlásil rozdielny priebeh škodovej udalosti. S týmto záverom žalobkyňa nesúhlasila a poukázala na riadne vypísanú a podpísanú správu o nehode, v ktorej si poisťený u žalovanej priznal zavinenie. Požadovala preto, aby jej bola vyplatená suma 989,92 eura predstavujúca poistné plnenie poukázané jej poisťencovi spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 989,92 eura od 08.11.2019 (úrok bol požadovaný odo dňa doručenia žaloby na súd) do zaplatenia. Tvrdenia preukazovala návrhom na uzavretie poistnej zmluvy „havarijné poistenie automax“,

hlásením škodovej udalosti zo strany XX.XX.XXXX, Z., správou o nehode z 27.10.2017, krycím listom z 11.01.2018, výpisom z účtu v banke preukazujúcim úhradu sumy 989,92 eura, listom z 25.01.2018 označeným ako „refundácia“ a adresovaným žalovanej a odpoveďou žalovanej.

2. Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 28Cb/22/2019 z 29.01.2020 vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe žalobkyne.

3. Žalovaná sa k žalobe žalobkyne vyjadrila podaním z 26.02.2020. Podľa žalovanej žalobkyňa nepreukázala, že na havarijne poistenom motorovom vozidle Z. iXX A.: O bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla G. O. A.: O ktoré v čase škodovej udalosti bolo u žalovanej povinne zmluvne poistené. Žalovaná listom z 03.02.2018 vyzvala poistenú spoločnosť AVE SK odpadové hospodárstvo s.r.o. na nahlásenie škodovej udalosti. Menovaná spoločnosť 12.02.2018 žalovanej oznámila, že o vzniku škodovej udalosti nemá vedomosť a predložila čestné vyhlásenie a následne doplnenie čestného vyhlásenia vodiča B. S., ktorý poprel svoje zavinenie, resp. poprel, že ku škodovej udalosti vôbec došlo. Bol predložený aj záznam z GPS, z ktorého je zrejmé, že poistené vozidlo sa nenachádzalo na mieste vzniku škodovej udalosti. Namietala aj úroky z omeškania s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 15.02.2017 sp. zn. 3Cob/93/2015, v zmysle ktorého prechod práva na náhradu škody poisťovateľa je limitovaný výškou plnenia, ktorú poisťovateľ vyplatil poistenému. Nárok na náhradu škody s úrokmi z omeškania by na poisťovateľa prešiel len vtedy, ak by poškodenému hradil aj tieto úroky. Navrhla preto žalobu žalobkyne zamietnuť. K vyjadreniu priložila výzvu adresovanú AVE SK odpadové hospodárstvo s.r.o. na nahlásenie škodovej udalosti, vyjadrenie tejto spoločnosti, čestné vyhlásenie vodiča F. vrátane jeho doplnenia a záznam z GPS.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení z 28.08.2020 zaujala stanovisko k vyjadreniu žalovanej. Poukázala na to, že účastníci škodovej udalosti z 27.10.2017 si splnili svoju zákonnú povinnosť vypísať záznam o nehode. Z tohto záznamu vyplýva, že vodič S. ako vodič smetiarskeho auta pri cúvaní narazil do za ním stojaceho vozidla Z., čím došlo k poškodeniu vozidla Z.. Záznam o nehode je formulárom zavedeným na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody, pričom ide o primárny podklad na účely určenia vinníka škodových udalostí. Nie je zrejmé, prečo vodič S. podpísal záznam o nehode, keď žiadnu škodu nespôsobil a nesúhlasil s tvrdeniami vodiča Z.. B. S. záznam o nehode nielenže podpísal, ale za účelom jeho vypísania poskytol občiansky preukaz a technický preukaz. Zo záznamu GPS vyplýva, že smetiarske auto sa nachádzalo na mieste označenom ako miesto škodovej udalosti. Zotrvála preto v plnom rozsahu na podanej žalobe a predložila fotografie motorových vozidiel zúčastnených na škodovej udalosti, ako aj vodičský a technický preukaz, ktorý predložil vodič S. vodičovi Z. na ofotenie.

5. Žalovaná svoje procesné právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne nevyužila.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 14.05.2021, na ktorom sa zúčastnili strany sporu, pričom zotrvali na svojich písomných vyjadreniach. Na ďalšom pojednávaní konanom 28.07.2021 súd vypočul vodiča S.. Svedok uviedol, že zatiaľ čo závozníci vysypávali odpad zastalo za smetiarskym autom vozidlo Y. Z. (svedok uviedol, že v tesnej blízkosti, pričom nebola dodržaná bezpečná vzdialenosť od smetiarskeho auta), čo svedok S. videl v kamere. Svedok chcel cúvať, zaradil spiatočku, aby vodiča motorového vozidla upozornil, ale necúval, nenarazil do druhého auta. Hoci druhý vodič uviedol, že svedok do neho nacúval, svedok nenašiel farbu na železných podávakoch. Svedok si uznal zavinenie, avšak po upozornení súdom, že v jeho výpovedi sú nezrovnalosti uviedol, že škodovú udalosť nespôsobil. Ak by cúvol do motorového vozidla za ním, toto by bolo omnoho viac poškodené. Len naznačil, že plánuje cúvať. Správu o nehode síce podpísal, ale nevedel uviesť, či si bol vedomý, že druhý vodič zaškrtol ako vinníka jeho. Neprečítal si to. Udalosť zamestnávateľovi nahlásil. Čestné vyhlásenie a jeho doplnenie podpísal, ale text písal jeho nadriadený.

7. Ďalšie pojednávanie sa konalo 19.11.2021 a súd na tomto pojednávaní vypočul vodiča W. a jeho manželku. Svedok Z. uviedol, že zastal v dostatočnej vzdialenosti za smetiarskym autom, ktoré začalo cúvať (signál cúvania nezachytil) a zastavilo až po kontakte s jeho motorovým vozidlom, hoci dvaja závozníci vodičovi smetiarskeho auta kričali máš tam auto. Motorové vozidlo svedka poškodili stredné výstupky na nakladanie smetných nádob. Tie tam nie sú napevno, a preto vybehli na motorové vozidlo, čím poškodili predný nárazník a spojler. Doklady mu vodič smetiarskeho auta vydával až po tom, čo svedok chcel volať políciu. Spísali záznam o nehode (záznam o nehode vyplnil svedok Z.) s tým, že vodič S. ju podpísal po jej celkovom vyplnení. Videl ako smetiarske auto cúva, pričom chcel cúvnuť,

ale namiesto spiatocky zaradil parkovanie, čím sa auto zablokovalo. Svedkyňa Z. rovnako uviedla, že jej manžel zastal za smetiarskym autom v dostatočnej vzdialenosti. Smetiarske auto sa ale pohlo dozadu, pričom závozníci vodičovi S. mávali nech necúva. Vodič S. prudko zabrzdil a „vec, čo má smetiarske auto vzadu“ padla a plast na ich motorovom vozidle pukol. Na poslednom pojednávaní konanom 04.03.2022, ktorého sa zúčastnila len žalobkyňa, sa strany sporu pridržali písomných podaní (žalovaná súdu zaslala záverečné vyjadrenie a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní).

8. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporný priebeh škodovej udalosti a v nadväznosti na to oprávnenosť neposkytnutia plnenia zo strany žalovanej.

9. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 813 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

10. Podľa § 431 Občianskeho zákonníka, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

13. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZCP“) účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

18. Podľa § 22 ods. 2 ZCP vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky.

19. Podľa § 22 ods. 3 ZCP ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilaj a náležite poučenej osoby.

20. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade súd uvádza, že právna úprava ukladá účastníkom škodovej udalosti povinnosť vyplniť a podpísať tlačivo zavedené pre účely náhrady škody. Cieľom právnej úpravy je zabezpečiť jednoduchší prístup osôb poškodených pri škodových udalostiach k náhrade škody. Ak účastníci škodovej udalosti dané tlačivo nevyplnia a nepodpíšu, škodová udalosť sa bude podľa § 64 ods. 2 písm. a) ZCP považovať za dopravnú nehodu, pričom jej účastníci budú musieť dodržiavať všetky povinnosti s tým súvisiace (§ 66 ods. 2 ZCP). V danom spore účastníci škodovej udalosti vypísali a podpísali správu o nehode. Podľa správy o nehode došlo 27.10.2017 v D. F. ku škodovej udalosti medzi vozidlom Z. iXX A.: O ktorého vodičom bol O. Z. a vozidlom Q. O. A.: O ktorého vodičom bol B. S. a poisťovateľom žalovaná. Zo správy o nehode ďalej vyplýva, že vodič Z. stál a do neho narazilo vozidlo vedené B. S., ktoré cúvalo.

23. Zo správy o nehode ďalej vyplýva, že ako vinník škodovej udalosti bol označený B. S.. Účastníci škodovej udalosti na znak súhlasu správu o nehode podpísali, čím potvrdili správnosť údajov tam uvedených a splnili si svoju zákonnú povinnosť podľa § 66 ods. 6 ZCP. Okolnosti uvádzané v správe o nehode sú rovnaké ako hlásil vodič Z. žalobkyni a ako uvádzal aj na súdnom pojednávaní v rámci výsluchu. Tieto tvrdenia sú podporené aj svedeckou výpoveďou svedkyne Z. - manželky vodiča motorového vozidla Z. iXX. Nemožno prijať záver prezentovaný žalovanou, že vodič S. podpísal prázdne tlačivo, hoci to tento tak tvrdil v rámci doplnenia čestného prehlásenia. Nie je sporné, že tlačivo vypísal vodič Z., čo napokon sám v rámci jeho výsluchu potvrdil, avšak vodič S. opakovane v rámci svojho výsluchu uviedol, že sa vypisovali papiere na kapote motorového vozidla vodiča Z.. Je nelogické, aby vodič S., ktorý je vodičom smetiarskeho auta 5 rokov a držiteľom vodičského preukazu od roku 1982 podpísal prázdnu správu o nehode. Okrem toho vodič S. v rámci výsluchu uviedol, že čestné prehlásenie a jeho doplnenie len podpísal, text on ako priamy účastník škodovej udalosti nevyhotovoval. Zároveň je nelogické, aby vodič S. tvrdiac, že ku kontaktu vozidiel nedošlo, vydal vodičovi Z. občiansky a technický preukaz na zapísanie údajov do správy o nehode, ktorá sa podľa neho nestala a ktorú nezavinil.

24. Svedok S. zároveň uviedol, že motorové vozidlo Z. iXX videl v kamere a z GPS vyplýva, že necúval. Ak vodič S. nepotreboval cúvať je zarážajúce, že zaradil spiatočku a aj keď s autom necúval, vystúpil a išiel obhliadať motorové vozidlo Z. iXX. Následne uvedomujúc si, že necúval a ku kontaktu motorových vozidiel nedošlo, vydal vodičovi Z. potrebné doklady na vypísanie správy o nehode, ktorú následne ani nečítal a podpísal ju. To všetko za situácie, kedy chcel volať políciu, ale neurobil to. Následne zamestnávateľovi nahlásil škodovú udalosť, ktorá sa údajne nestala a o ktorej nič nevie ani on a ani závozníci. Celý sled udalostí je tak nelogický, nekonzistentný a nedôveryhodný. B. S. okrem toho uvádzal, že ho išiel vodič Z. biť, pričom vodič Z. bol sám a vodič S. bol s dvoma závozníkmi. Aj napriek tejto „presile“ ale vodič S. tvrdiac, že nič nespôsobil za prítomnosti dvoch závozníkov, ktorí museli vidieť čo sa stalo, políciu nezavolať a vydal potrebné doklady a napokon podpísal správu o nehode.

25. Nedôveryhodnosť výpovede svedka S. je podporená aj tým, že svedok S. uviedol, že keby bol prítomný vodič Z. na pojednávaní, na ktorom prebehol jeho výsluch bavil by sa s ním inak. Na ďalšie pojednávanie konané 19.11.2021 preto žalovaná mala zabezpečiť prítomnosť vodiča S. a aj závozníka E. Q., ktorí hoci prisľúbili účasť, pojednávania sa nakoniec bez ospravedlnenia nezúčastnili, čo len potvrdzuje úvahu súdu o nedôveryhodnosti výpovede svedka S.. Uvedené platí o to viac, že na súd mal prísť spolu so závozníkom - očitým svedkom škodovej udalosti, ktorá sa podľa vodiča S. a závozníkov nestala.

26. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovanej o nátlaku na vodiča S. zo strany vodiča Z.. V prvom rade nátlak nie je spôsobilý vyvolať jeden muž v obkolesení troch iných mužov a v druhom rade slová „zavolám

políciu“ nie sú nátlakom či vyhrážkou, ale zákonným postupom podľa ZCP, ak sa účastníci škodovej udalosti nedohodnú na zavinení. Ak vodič S. vydával doklady po tom čo vodič Z. chcel volať políciu, musel si byť vodič S. vedomý svojho zavinenia. Ak vodič S. nič nespôsobil, chcel volať políciu a doklady vydal len preto lebo na tom trval vodič Z. je toto konanie vodiča S. nepochopiteľné a nelogické. Okrem toho tak urobil v prítomnosti dvoch závozníkov, ktorí mali podľa hlásenia škodovej udalosti zo strany vodiča Z., podľa výpovede vodiča Z. a podľa výpovede svedkyne Z. na vodiča S. kričať / signalizovať mu, že za smetiarskym autom je motorové vozidlo. Súd opätovne poukazuje na to, že vodič S. nie je sviatočným šoférom, ale profesionálnym vodičom smetiarskeho auta a držiteľom vodičského oprávnenia v čase škodovej udalosti 35 rokov. Tvrdenia vodiča S., že správu nečítal, vydal doklady len preto, že to požadoval vodič Z. a konal tak len preto, lebo v tom nevie chodiť hoci mu asistovali dvaja závozníci, sú v celom kontexte jeho výpovede tvrdeniami účelovými, nedôveryhodnými a nelogickými.

27. Rovnako sa súd nestotožňuje s tvrdeniami žalovanej o potrebe aplikácie § 431 Občianskeho zákonníka, pretože vodič B. nemá žiadnu účasť na spôsobenej škode. Škodu spôsobil výlučne vodič G., ktorý porušil § 22 ZCP, keď pri cúvaní spôsobil škodu na motorovom vozidle Z. iXX. G. právny predpis neprikazuje vodičovi zastaveného vozidla „utiecť“ pred cúvajúcim autom. Aj napriek tomu sa o to vodič Z. pokúsil, no namiesto „R“ zaradil „P“, čím auto zablokoval v režime parkovania. To ale neznamená, že vodič XX. porušil prevenčnú povinnosť. Tú porušil jedine vodič XX., keď cúval hoci mal za sebou motorové vozidlo.

28. Súd preto nemá pochybnosti o vyhlásení vodičov motorových vozidiel zúčastnených na škodovej udalosti v správe o nehode a ani o hlásení škodovej udalosti zo strany vodiča Z., pretože ide o subjekty, ktoré priamo svojimi zmyslami vnímali vzniknutú udalosť. Následnú zmenu tvrdení zo strany vodiča S. považuje súd len za dodatočnú účelovú obranu s cieľom spochybniť skoršie relevantné vyhlásenie. Na tomto závere nič nemení ani predložený záznam GPS, z ktorého vyplýva, že smetiarske auto vedené vodičom S. sa na ulici, na ktorej malo dôjsť ku škodovej udalosti, nachádzalo. (Ne)cúvanie z predloženého záznamu GPS vyvodiť nemožno, avšak to, že smetiarske auto cúvalo vyplýva z vykonaného dokazovania, pretože by inak žiadna škoda nevznikla. Ak vodič S. cúvanie popiera je toto tvrdenie ako už súd opakovane uviedol v celom kontexte vykonaného dokazovania tvrdením nedôveryhodným.

29. Z predložených listinných dôkazov (správa o nehode z 27.10.2017 a hlásenie škodovej udalosti) dostatočne vyplýva že 27.10.2017 došlo v Chorvátskom Grobe ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo Z. iXX havarijne poistené u žalobkyne (preukázané poistnou zmluvou) a vozidlo Q. O. A.: O ktoré škodu spôsobili bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej. Poškodené motorové vozidlo bolo opravené a suma za opravu 989,92 eura bola poukázaná autoservisu, čo vyplýva z listu žalobkyne z 11.01.2018 (označený ako „oznámenie o ukončení likvidácie poistnej udalosti číslo 2090202115“), ako aj z bankového výpisu účtu predloženého žalobkyňou (úhrada sumy 989,92 eura). Zo správy o nehode, z hlásenia škodovej udalosti žalobkyňi a z výsluchu vodiča XX. V a jeho manželky vyplýva, že škodovú udalosť zaviniel vodič motorového vozidla Q. O. A.: O ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej. V správe o nehode sa účastníci škodovej udalosti dohodli, že vinníkom škodovej udalosti je vodič S., pričom ako súd uviedol vyššie jeho neskoršiu obranu považuje za účelovú a nedôveryhodnú.

30. V nadväznosti na uvedené možno preto konštatovať, že boli splnené všetky podmienky (Právo na náhradu škody prechádza výplatou poistného plnenia z poisteného na poisťovňu. Poistiteľovi teda nevznikajú nové práva voči zodpovednému subjektu ale všetky jeho práva sú odvodené od práv poisteného ako oprávneného zo zodpovedného vzťahu voči tretej osobe. Tieto práva si poisťovňa môže uplatniť za rovnakých podmienok, ako by to mohol urobiť samotný poškodený. Musí preto preukázať svoj nárok, t.j. všetko, čo by inak bolo povinnosťou poisteného, a to škodu, vznik poistnej udalosti, príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou a vznikom škody, ako aj skutočnosť, že k škode došlo v čase trvania poistenia.) potrebné pre úspešné uplatnenie náhrady škody voči žalovanej. Bolo zároveň dostatočne preukázané, že žalobkyňa plnenie v sume 989,92 eura poškodenému (resp. autoservisu) za žalovanú uhradila, čím prešlo na ňu právo poškodeného. Keďže boli splnené všetky podmienky potrebné pre úspešné uplatnenie náhrady škody voči žalovanej, súd žalobe žalobkyne vyhovel, a žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 989,92 eura žalobkyňi.

31. Pokiaľ ide o úrok z omeškania súd vychádzal z toho, že prechod práva na náhradu škody voči zodpovednému subjektu na poisťiteľa je limitovaný výškou plnenia, ktorú poisťiteľ vyplatil poistenému. Teda nárok, ktorý prislúchal poškodenému aj s príslušenstvom, teda aj s úrokom prechádza na poisťovňu ak uhradila poškodenému aj tieto úroky. V danom spore síce žalobkyňa nahradila svojmu poistenému (poškodenému) hodnotu nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla, čo ale neznamená, že voči nej sa žalovaná nemohla dostať do omeškania. Nič nebráni aplikácii § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka na vzťah medzi stranami sporu pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania. Žalovaná sa po následnej refundácii poistného plnenia žalobkyňou dostala po jej márnej výzve na úhradu toho, čo uhradila žalobkyňa poškodenému do omeškania. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP a ani Občianskeho zákonníka. Ak zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase, je rovnako zmyslom zabezpečiť v čo najkratšom čase poisťovateľovi poškodeného refundáciu tejto škody. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa sa nedostala do omeškania s refundáciou riadne vyplateného poistného plnenia. Tu nejde o vstup do práv poškodeného, ale o vlastný peňažný nárok poisťovne žiadajúcej refundáciu, s ktorej poskytnutím je druhá strana v omeškani. Tento nárok nevyklučuje žiadne ustanovenie právneho predpisu, práve naopak tento záver znenie § 1 ods. 2 zákona o PZP v spojení s § 563 a § 517 Občianskeho zákonníka podporuje. Poisťovňa (žalovaná) musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného resp. žiadneho plnenia dostane do omeškania, a to nielen voči poškodenému ale aj následne voči jeho poisťovateľovi v prípade, že poisťovateľ poškodenému poistné plnenie vyplatí. Opačný záver by bol celkom zjavne nespravodlivý a umožnil by poisťovníam ignorovať žiadosti iných poisťovní o refundáciu škody bez toho, aby znášali dôsledky vlastného pochybenia - nesprávneho posúdenia poskytnutia plnenia.

32. Žalobkyňa listom z 25.01.2018 označeným ako „refundácia“ vyzvala žalovanú na refundáciu sumy 989,92 eura, ktorú vyplatila žalobkyňa poškodenému, a to do 24.02.2018. Žalovaná listom z 29.05.2018 odmietla žalobkyni refundovať poskytnuté plnenie. V rámci súdneho sporu bolo vykonaným dokazovaním zistené, že žalovaná svoje zamietajúce stanovisko nesprávne vyhodnotila a neoprávnene odmietla poskytnúť žalobkyni plnenie, ktoré táto vyplatila poškodenému. Žalovaná sa tak dostala s plnením sumy 989,92 eura do omeškania. Súd preto zaviazal žalovanú na zaplatenie úroku z omeškania v žalobkyňou požadovanej výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 13. tohto rozsudku) zo sumy 989,92 eura od žalobkyňou požadovaného (podľa názoru súdu neskoršieho dňa než by mala nárok -žalovaná plnenie neposkytla v lehote určenej v liste žalobkyne z 25.01.2018) dňa 08.11.2019 do zaplatenia. Na podporu argumentácie o určenie dňa, od ktorého súd priznal úroky z omeškania, súd odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/158/2016 z 11.01.2018, v ktorom tento uviedol „k meritu veci odvolací súd uvádza, že nebolo možné prihliadnuť na argumenty žalovaného 1/ohľadne aplikácie § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., pretože toto ustanovenie sa vzťahuje len na platenie poistného plnenia priamo poistencovi. Pre regresné nároky toto ustanovenie nie je použiteľné.“ Ak teda odvolací súd aplikáciu § 11 ods. 6 zákona o PZP v prípadoch „regresu“ vylúčil, s čím sa konajúci súd plne stotožňuje, podporuje to záver súdu o aplikácii § 517 a § 563 Občianskeho zákonníka na daný spor.

33. Pre úplnosť súd dodáva, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovanej o nemožnosti priznať úroky z omeškania, ktorú podporuje odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/93/2015, a poukazuje na to, že súdom vyslovený právny názor má oporu v rozhodnutiach Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/101/2019 z 24.10.2019 alebo aj sp. zn. 2Cob/130/2017 z 15.05.2018. V druhom spomenutom rozhodnutí odvolací súd okrem iného uviedol, že „predmetom sporu je regresný nárok podľa § 813 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poisťiteľa, a to až do výšky plnenia, ktorému poisťiteľ poskytol. Predmetom sporu teda nie je nárok poisteného voči poisťiteľovi, preto ani nie je možné posudzovať omeškание vo vzťahu k žalovanému podľa § 11 ods. 6 a § 11 ods. 7 zák. o PZP, na čo v odvolaní poukazoval žalovaný. Súd prvej inštancie preto správne posudzoval pri regresnom nároku podľa § 813 ods. 1 Obč. zák. omeškание žalovaného podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v nadväznosti na nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., upravujúcej výšku úrokov z omeškania. Z uvedených dôvodov neobstojí ani poukazovanie odvolateľa na iné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3Cob/132/2015 (poznámka súdu: 3Cob/132/2015 je obdobné rozhodnutie ako 3Cob/93/2015). Na podporu správnosti posudzovania omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v prípade regresného nároku odvolací súd

poukazuje i na rozsudky Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/141/2015-128 zo dňa 31.5.2016, č.k. 3Cob/235/2015-111 zo dňa 23.3.2016 a č.k. 2Cob/170/2016 zo dňa 3.10.2017, ktoré riešili obdobnú právnu situáciu.“

34. Napokon súd dodáva, že nevykonal konfrontáciu vodičov W. a S. a ani výsluch svedka Q., pretože vodič S. a závozník Q. sa na pojednávanie aj napriek prisľúbenej účasti žalovanej nedostavili, neúčasť neospravedlnili. Súd nevykonal ani dokazovanie dopytom na výrobcu GPS, pretože pre rozhodnutie v spore postačujú vykonané dôkazy a listiny založené v spise. Okrem toho strany výslovne uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane v rozhodnutiach sp. zn. 3Obdo/59/2020 z 19.10.2020 a sp. zn. 3Obdo/68/2020 zo 14.12.2020 konštatoval, že vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná, pretože súd žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Súd preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v celom rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.